

Kuka puhuu?

Hepr. 1:1-3

1. **Jumala puhui** muinoin monesti ja monin tavoin isille **profeettojen kautta**.

2. Näinä viimeisinä päivinä **hän on puhunut** meille **Pojan kautta**, jonka hän on pannut kaiken **perilliseksi** ja jonka kautta hän myös on **luonut maailmat**.

3. **Poika on Jumalan kirkkauden säteily** ja hänen **olemuksensa kuva**, ja hän **ylläpitää kaikkea sanansa voimalla**. Toimitettuaan **puhdistuksen synneistä** hän on **istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa**.

Jumala puhuu

Mitä voimme tietää Jumalasta? Mihin kristillinen usko perustuu? Millaista on Jumalan puhe? Kuka ja millainen on Jeesus Kristus? Miten luominen tapahtui? Mitä on synty? Miten Jeesus suoritti puhdistuksen synneistä? Missä Jeesus on tänään? Näihin kristinuskon keskeisiin kysymyksiin ottaa Heprealaiskirjeen kirjoittaja kantaa kirjeensä tiiviissä johdannossa.

Johdantoa

Ennen kuin käymme tutkimaan kirjeen ensimmäisiä jakeita, tarkastelemme hiukan sitä kokonaisuutena. Kirje on Johanneksen kirjeiden ohella ainoa Uuden testamentin kirje, jossa ei mainita kirjoittajan nimeä. Hän ei voinut olla Paavali, vaikkakin jotkut ovat niin olettaneet. Tämä apostoli näet mainitsi aina nimensä kirjeittensä alussa. Sen kirjoitustyylikään ei ole "paavalilainen", vaikkakin sen sisältö on sopusoinnussa tämän apostolin opetusten kanssa. Tämän kirjeen laatija kuului hänen ystäväpiiriinsä, kuten näkyy sanoista: *"Veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi"* (13:23). Samalla tämä kohta osoittaa, että se on laadittu Timoteuksen elinaikana. Sen puhe Jerusalemin temppelin uhripalvelusta edelleen jatkuvana osoittaa, että se on ajalta ennen temppelin hävitystä v. 70. Tämä oli kuitenkin lähellä, kuten näkyy sanoista 8:13: *"se, mikä vanhenee [vanha liitto ja sen temppelipalvelus]... on lähellä häviämistään"*.

Sanat *"Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta"* (13:23), osoittavat, että kirje on lähetetty Italian ulkopuolelta Italian juutalaiskristityille, joille temppelin pappeus ja menot olivat tuttuja. Paikkakunnalla, mistä kirje lähetettiin, oli Italiasta olevia kristittyjä, jotka lähettivät tervehdyksensä kotimaansa kristityille.

Sanat *"pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti, ja joka saatettiin meille niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet"* (2:3), osoittavat, että kirjoittaja kuului kristittyjen toiseen sukupolveen: 1. Herralta kuulleet saattoivat evankeliumin 2. niille, joihin kirjoittaja kuului. Kirjeen otsikko *Pros hebraious* = Heprealaisille on 200 luvulta ja perustuu käsitykseen, että se oli tarkoitettu juutalaiskristityille.

Kirjeen laatija

Kirjeen laatijan suhteen meidän on yhdyttävä Origeneen (k. 254 jKr.) sanoihin: "Jumala yksin tietää, kuka on sen kirjoittaja." Joka tapauksessa hän oli kreikkaa hyvin taitava juutalaiskristitty. Hän tunsikin Mooseksen kirjojen mukaisen temppelipalveluksen, ymmärtäen sen Kristukseen ja uuteen liittoon viittaavan tyyppi/tulevan varjomerkituksen. Tällä kirjeellä on erityinen arvonsa juuri sen johdosta.

Minun henkilökohtainen arvaukseni kirjoittajasta olisi Barnabas ja ajankohta voisi osua esimerkiksi Paavalin Kesarean vankeuden jaksoon, niin että Paavali olisi kirjeen lukenut ja antanut sille apostolisen auktoriteetin. Barnabas oli leeviläinen, ja tunsin näin hyvin temppelipalveluksen, jolla on keskeinen asema kirjeessä. Hän oli kotoisin Kyprosta, joten hän siis osasi varmasti kreikkaa. Lisäksi apostolit nimittivät häntä kehottajaksi, mikä sopii hyvin Heprealaiskirjeen yleisilmeeseen (Ap.t. 4:36).

Temppelipalvelus katoaa

Jerusalem ja sen temppelin hävitys v. 70 oli syvä järkytys kaikille juutalaisille. Heprealaiskirje valmisti juutalauskristittyjä sitä varten osoittamalla, että kristillisen liiton tultua temppeli jumalanpalveluksineen oli *"vanhentunut"* ja Jumalan suunnitelmassa määrätty häviämään (9:13). Näistä asioista he tunsivat hyvin tärkeän profetian Danielin kirjassa: 9:24-27:

*Seitsemänkymmentä viikkoa on säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi. Sitten loppuu lain rikkominen, synnistä tehdään loppu ja pahat teot sovitetaan. Iankaikkinen vanhurskaus saatetaan voimaan, näky ja profeetta vahvistetaan sinetillä ja kaikkeinpyhin voidellaan. Tiedä ja käsitä: Siitä ajasta, jolloin tuli sana, että Jerusalem on jälleen rakennettava, kuluu voideltuun ruhtinaaseen asti seitsemän viikkoa ja kuusikymmentäkaksi viikkoa. Kaupunki jälleen rakennetaan toreineen ja vallihautoineen, mutta keskellä ahtaita aikoja. Kuudenkymmenen kahden viikon kuluttua voideltu tuhotaan, eikä häneltä jää ketään. Kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki, mutta hän itse saa loppunsa tulvassa. Loppuun asti on oleva sota: hävitys on säädetty. Hän tekee lujan liiton monien kanssa yhdeksi vuosiviikoksi, mutta **viikon puolivälissä hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin**, ja hävittäjä tulee iljetysten siivin. Tämä loppuu vasta, kun säädetty tuomio vuodatetaan hävittäjän yli."*

Tyyli

Heprealaiskirje ei sisällä lainkaan muille Uuden testamentin kirjeille tyypillistä johdantoa ja alkutervehdystä. Muutenkaan se ei ole tavallinen kirje, vaikka siinä onkin lopussa tervehdyksiä. Kirjoittaja itse nimittää sitä *"kehotuksen sanaksi"* (13:22). Siinä onkin paljon kehotuksia ja kristillistä opetusta. On arveltu, että se on ollut alun perin kirjeen muotoon juutalaisella tyyliillä laadittu saarna tai tutkielma, jossa toistuvasti viitataan Vanhan testamentin teksteihin niitä selittäen. Sitä on käytetty seurakunnalle opettavana kehotuspuheena.

Kirjeen rakenne ja tarkoitus

Heprealaiskirjeessä vuorottelevat jaksot, joissa kuvataan sitä, *kuka puhuu* ja jaksot, *mitä Hän puhuu*. Puhujaa Kristusta kuvataan jaksoissa 1:1-14, 2:5-18, 5:1-10, 7:1-10:18. Vastaavasti jaksoissa 2:1-4, 3:1-4:16, 5:11-6:20, 10:19-12:29, 13:1-25 kerrotaan, mitä Herra haluaa omilleen viestittää.

Tämä kaksi jakoa tarjoaa vastauksen kirjeen tarkoitukseen. Kirjoittaja haluaa osoittaa Kristuksen ainutlaatuisuuden. Kukaan ei ole Hänen vertaisensa, ei Mooses eikä taivaan enkelit. Hän on Jumalan Poika, samaa olemusta Isänsä kanssa. Häntä ei ole luotu ja hän istuu Isänsä oikealla puolella taivaan kirkkaudessa. Toisaalta tämän rinnalla on voimakas korostus, että tämä sama Jumalan Poika tuli meidän veljeksemme. Hänelläkin oli "liha ja veri", Hänkin oli kiusattu kuten mekin, kuitenkin ilman syntiä. Ei ole Kristuksen vertaista Hänen jumaluudessaan eikä ihmisyydessään.

Toiseksi kirjeessä näkyy selvästi huoli vastaanottajien hengellisestä tilasta. Kyseessä ei ole äsken kääntyneiden seurakunta. Kristillisessä vaelluksessa on väsymisen merkkejä. On uudelleen pureuduttava kristinopin keskeisiin kohtiin. Ei saa jättää oman seurakunnan yhteistä kokoontumista. Myös tuleviin vainoihin on varauduttava.

Puhuva Jumala

Jumala puhui muinoin monesti ja monin tavoin isille profeettojen kautta. (1)

Emme tapaa ihmistä vielä silloin kuin näemme hänet, emme edes silloin kun näemme hänen toimintaansa, vaan vasta silloin kuin alamme keskustella hänen kanssaan. Voimme ehkä tietää hyvinkin paljon jostain ihmisestä, mutta vasta keskusteluyhteydessä hänen kanssaan opimme tuntemaan hänet. Jumalan luomassa ihmisessä on suurinta hänen persoonallisuutensa, joka ilmenee juuri hänen puheessaan. Koska Jumala on puhuva Jumala, joka totuttaa kaiken sanansa välityksellä, hän loi omaksi kuvakseen puhuvan ihmisen, joka saa myös paljon aikaan puheensa voimalla.

Vanha testamentti varoittaa toistuvasti mykistä epäjumalista, jotka eivät kuule eivätkä voi auttaa. Elävä Jumala puhuu ja haluaa puheensa välityksellä olla tekemisessä luomansa ihmisen kanssa. Vanhassa liitossa Jumala puhui monella eri tavalla. Hänen puhettaan on rekisteröity Vanhaan testamenttiin. Jumalan luomisteot, jotka näemme ympärillämme, niiden suunnaton rikkaus ja ääretön suuruus ovat myöskin Hänen puhettaan vaikkakaan ei-äänellisessä muodossa.

Ymmärrettävää puhetta

Heti luotuaan ihmisen Herra alkoi puhua hänen kanssaan ihmisen ymmärrettävällä ja kuultavalla kielellä. Paratiisissa Adam ja Eeva saivat myös nähdä Jumalan Pojan hahmon. Vanhassa liitossa syntiinlankeemuksen jälkeenkin Jeesus ilmestyi inhimillisessä hahmossa muun muassa Aabrahamille. Jumalan puheen jokainen ihminen voi kuulla myös tänään omantunnon äänenä, sikäli kuin hän ei paaduta sitä ja sulje silmiään ja korviaan Jumalan ääneltä.

Voimme tavata ihmisen näkemättä häntä esimerkiksi puhelimesta. Vastaavasti Herra ei välttämättä paljasta hahmoaan meille puhuessaan sydämellemme tai korvillemme. Moosekselle Jumala puhui palavassa pensaassa täysin ymmärrettävällä kielellä. Mooses sai myöhemminkin käydä lukemattomia keskusteluja Herran kanssa niin ilmestysmajassa kuin Siinain vuoren tulen keskellä. Siinain vuorelta koko Israelin kansa sai kuulla Jumalan valtaisan puheen muodossa kymmenen käskyä. Näky oli niin pyhä ja pelottava, että he pyysivät, että Jumala puhuisi heille välittäjän eli Mooseksen ja myöhemmin monien profeettojen kautta.

Profeetat saivat Jumalalta sanomia suorana puheena ja toisinaan näkyjen ja unien välityksellä. Jumala puhui Eliaalle tuulen vireen keskeltä ja Jobille myrskytuulen keskeltä. Usein Jumala käytti enkeleitä puheensa välittäjinä. Jumala käski rakentaa Ilmestysmajan näyttämiensä piirustusten mukaiseksi ja majan kaikkein pyhimmän sisältä Herra puhui kansalle.

Tämän päivän profetia ja unet

Vaikka Heprealaiskirjeen kirjoittaja käyttää menneen ajan muotoa puhuessaan Jumalan puheesta profeettojen kautta, se ei tarkoita, etteikö Herra edelleen käytäisi profetian armolahjaa, unia ja näkyjäkin johdattaessaan omiaan tai kutsuessaan ihmisiä pelastukseen. Mutta sen jälkeen kuin Jumalan lopullinen ilmoitus annettiin Jeesuksessa Kristuksessa ja kun se tallennettiin Uuden testamentin kirjoituksiin, profeettojen ja näkyjen ja unien kautta meille ei anneta mitään uutta ilmoitusta, vaan on kysymys ainoastaan jo täydellisenä Kristuksessa annetun Jumalan puheen soveltamisesta käytännön elämän tilanteisiin.

Puheen merkitys

Kristillinen usko syntyy ja kasvaa ja elää Jumalan puheen varassa. Paavali kirjoittaa: *Usko tulee siis kuulemisesta mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.* (Room. 10:17)

Jumala on asettanut oman puheensa tavaksi, jolla Hän luo, ja myös tavaksi, jolla Hän pelastaa syntiin langenneen ihmisen. Joku voi tietysti ajatella, että hänelle ei riitä pelkkä puhe, vaan hän haluaisi nähdä ihmetekoja ja kokea valtavia elämyksiä voidakseen uskoa Jeesukseen Kristukseen. Jeesus itse osoitti puhuessaan Lasaruksesta ja rikkaasta miehestä sekä ennen kaikkea omalla ylösnousemuksellaan, että ellei ihminen suostu kuuntelemaan Jumalan puhetta omalletunnonleen, mitkään ihmeetkään eivät häntä vakuuta: *'Jos he eivät kuuntele Moosesta ja profeettoja, eivät he suostu uskomaan, vaikka joku kuolleista nousisi ylös.'* (Luuk. 16:31)

Puheen voi torjua

Jumalan puhe on siis luoneeltaan sellaista, että se voidaan joko ottaa vastaan tai torjua. Aivan vastaavasti kun ihminen torjuu toisen ihmisen puheen, hän torjuu koko tämän ihmisen. Jumalan sanan alle suostumien ja sen vastaanottaminen kuuliaisena sille merkitsee itse Herran vastaan ottoa. Usko on siksi Herran sanojen kautta Jeesuksen vastaanottamista sydämeen. Usko alkaa Herran sanan kuulemisesta ja sydämensä sille avaamisesta, mutta se kasvaa ja syvenee myös sitä mukaan kuin ihminen kuuntelee Herran ääntä sanassa ja vastaa siihen omalla puheellaan rukouksessa. Kysymys ei siis ole mekaanisesta sanojen vastaanottamisesta vaan sen Persoonan vastaanottamisesta, joka meille sanassa puhuu.

Jumalan puhe arkielämämme asioista

Monella ihmisellä on sellainen väärinkäsitys, että Jumalan puhe koskisi pelkästään tai enimmäkseen hengellisiä totuuksia tai taivaallista todellisuutta, mutta puheessaan Nikodemuksen kanssa Jeesus korostaa, että Jumala ei voi päästä puhumaan mistään syvällisistä totuuksista, elleimme ensin suostu kuuntelemaan sitä, mitä Hänellä on sanottavaa meidän omasta arkielämästä, sen ihmissuhteista, sen laiminlyönneistä, sen rikkomuksista ja synneistä:

Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: me puhumme, mitä tiedämme, ja todistamme siitä, mitä olemme nähneet, ettekä te ota vastaan meidän todistustamme. Jos ette usko, kun minä puhun teille maallisista asioista, kuinka sitten voisitte uskoa, jos puhun teille taivaallisista? (Joh. 3:11-12)

Ellemme me taivu parannukseen ja tunnusta syntejämme, joista Herra sanassaan meille puhuu, emme koskaan pääse eteenpäin nauttimaan Herran ihmeellisestä armosta ja Hänen rakkautensa yhteydestä, jota Hän myös jakaa sanansa kautta.

Jumalan lopullinen puhe

Näinä viimeisinä päivinä hän on puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka kautta hän myös on luonut maailmat. (2)

Puhuessamme asioista toisten ihmisten kanssa ei riitä, että kerromme totuuden. Tietenkin se on tärkeää itsessään, mutta asia saa painavuutensa siitä, kuka puhuu. Jos esimerkiksi minä sanon, että verotusta on kevennettävä, asia voi olla sinänsä ihan totta ja jopa kannatettavaa, mutta jos saman asian sanoo valtionvarainministeri niin merkitykseltään aivan eri luokkaa. Heprealaiskirjeen kirjoittaja korostamalla korostaa, että tärkeintä ei ole se, mitä Jumala Kristuksessa puhuu, vaan millainen puhuja Herramme ja Vapahtajamme on. Siksi kirjeessä toistuvasti palataan Puhujan ihmeelliseen suuruuteen ja armoon, ennen kuin edetään Hänen sanomaansa meille. Tietenkin Hänen olemuksensa on samalla suuri sanoma meille.

Koko Vanha testamentti tähtäsi Messiaan, Kristuksen tuloon. Jumalan lopullinen puhe ei vain tapahtunut Jumalan itsensä tulemisessa Ihmiseksi Pojassaan vaan Jumalan puheen varsinainen ja ihmeellinen sisältö on Jeesus Kristus, Jumala Ihmisenä ja Hänen teoissaan, jotka ovat samalla Isän tekoja Hänessä.

Lopullinen puhe ei tarkoita sitä, että Jumala olisi lopettanut puhumisen, vaan sitä, että Jeesuksessa Kristuksessa on kaikki, mitä pelastukseen tarvitaan aina uutta taivasta ja uutta maata myöten, on jo meille Hänessä valmistettu. Uusi testamentti on tallentanut Jumalan puheen Jeesuksessa ja nyt lopun aikana, joka alkoi helluntaista ja jatkuu Jeesuksen toiseen tulemiseen asti, elämämme ja uskomme riippuu Hänestä ja Hänen ilmoittamastaan sanasta. Hänessä ilmaistu tulee Pyhässä Hengessä uskovien omaisuudeksi kaiken aikaa vaeltaessamme kohti historian suurta päätöstä.

Kirjeen kolme ensimmäistä jaetta tiivistävät eivät vain kuvausta siitä, kuka puhuu, vaan myös koko pelastushistorian luomisesta, luomakunnan ylläpidosta, langenneen ihmisen lunastuksesta aina Jeesuksen korottamiseen Isän oikealle puolelle asti. Kaiken keskuksessa on Jeesus Kristus, jonka kautta luominen tapahtui ja jonka olemuksessa säteilee meille Jumalan kirkkaus.

Poika – kaiken perillinen

Iankaikkisuudessa Isästä syntynyt iankaikkinen Poika on kaiken sen perillinen, mitä Isällä Jumalalla on. Siksi Jeesus on saanut omakseen kaiken sen, mikä Isällä Jumalalla on. Hän on siksi Jumala Jumalasta niin kuin Nikean uskontunnustus Häntä kuvaa. Paavali kuvaa hiukan yksityiskohtaisemmin Häntä ja hänen tekojaan näin:

Jumala on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan, hänen, jossa meillä on lunastus, syntien anteeksi saaminen. Hän on näkymättömän Jumalan kuva, koko luomakunnan esikoinen. Hänessä luotiin kaikki, mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvät ja näkymättömät, olivatpa ne valtaistuimia tai herruuksia, hallituksia tai valtoja. Kaikki on luotu hänen kauttaan ja häneen. Hän on ennen kaikkea muuta, ja hänessä kaikki pysyy voimassa. Hän on ruumiin, seurakunnan, pää. Hän on alku, kuolleista nousseiden esikoinen, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen. Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys asuisi hänessä.

sä, ja että hän sovittaisi Poikansa kautta itsensä kanssa kaiken maan päällä ja taivaissa ja näin tekisi rauhan hänen ristinsä veren kautta. (Kol. 1:13-20)

Hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti, ja teillä on tämä täyteys hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää. (Kol. 2:9-10)

Luominen Pojan kautta

Jumalan kolmiyhteys tarkoittaa muun muassa sitä, että kaikki kolme Persoonaa ovat toimimassa aina yhdessä niin myös luomisessa. Sitä Raamatun alkusanoissa kuvataan näin:

Alussa Jumala loi taivaat ja maan. Maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden yllä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä. Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus." Silloin valkeus tuli. (1. Moos. 1:1-3)

Sana "alussa" voidaan kääntää myös sanalla "esikoisessa". Jumala loi omassa esikoisessaan Jeesuksessa Kristuksessa taivaan ja maan. Taivas ei sisällä vain meille näkyvää taivasta vaan myös kaikki näkymättömät olennot kuten enkelit. Luomistyö tapahtui Pyhän Hengen valvonnassa.

Sananlaskuissa kuvataan Jeesuksen suhdetta Isään luomisessa. Jeesuksesta käytetään siinä yhteydessä nimeä Viisaus:

Herra omisti minut (Viisauden) tiensä alussa, muinaisuudessa, ennen kuin hän oli tehnyt mitään. Iankaikkisuudesta minä olen ollut, alusta asti, ennen kuin maata olikaan. Ennen kuin oli merten syvyyksiä, ennen runsasvetisiä lähteitä synnyin minä. Ennen kuin vuoret upotettiin paikoilleen, ennen kukkuloita synnyin minä, kun hän ei vielä ollut tehnyt maata eikä mantua, ei maanpiirin tomujen alkuakaan. Kun hän valmisti taivaat, minä olin siinä, kun hän veti piirin syvyyden ylle, kun hän lujitti pilvet korkeudessa, kun syvyyden lähteet saivat voiman, kun hän asetti merelle sen rajat, etteivät vedet nousisi korkeammalle, kuin hän oli säätänyt, kun hän vahvisti maan perustukset, silloin minä olin hänen rinnallaan uskottuna, olin hänen ilonsa päivästä päivään ja iloitsin hänen edessään kaikin ajoin. Minä leikin hänen maanpiirinsä päällä, ja ihastuksenani olivat ihmislapset. (Sanl. 8:22-31)

Paavali tiivistää näin:

*Hänestä (Jumalasta) on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa. Hänet Jumala on antanut meille **viisaudeksi**, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi... (1. Kor. 2:30)*

Jeesus on siis Isän Poikana kaikkivaltias ja luominen tapahtui Hänen kauttaan Pyhän Hengen kanssa. Luomisen päämäärän Paavali tiivisti edellä: *Kaikki on luotu hänen kauttaan ja **häneen***. Kaikki henkivallat, koko maailmankaikkeus, maapallo, jokainen ihminen on Jeesuksen kautta luotu ja samalla luotu Jeesusta varten. Meitä ihmisiääkään ei ole luotu ja eikä myöskään lankeemuksen jälkeen lunastettu synneistä itseämme vaan Jeesusta varten. Kaikkeuden olemassaolon tarkoitus on sama kuin meidän ihmistenkin. Meidät on tehty ja pelastettu Jeesuksen omaisuudeksi. Jumalan armon kirkkaus tulee ylistetyksi ja kiitetyksi siinä, että Isä antaa koko pelastamansa ihmiskunnan Jeesuksen taivaalliseksi morsiameksi. Meitä Jeesuksen pelastamia ei ole luotu itseämme varten vaan elämään Jumalan kunniaksi.

Poika – Jumalan kirkkauden säteily

Poika on Jumalan kirkkauden säteily ja hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa. (3)

Alun perin Jumala loi Aadamin ja Eevan omaksi kuvakseen. Ihmisellä on monia samanlaisia ominaisuuksia kuin Jumalalla, vaikka Jumalan kaikkivaltius, äärettömyys, kaikkitietävyys, kaikkialla läsnäolo ovat sellaisia, joita ihmisille ei annettu. Sen sijaan ihminenkin luotiin ikuisuusolenoksi, jonka olemassaolo jatkuu loputtomasti kuoleman jälkeen. Ihmisellä on minätietoisuus, hänellä on persoonallisuus, joka ilmenee ymmärryksenä, järkenä, arvostelukykynä, moraalina, luovuutena, puheena, tahdon vapautena ja hallitsemisen haluna. Syntiin lankeemuksen jälkeenkin nuo ominaisuudet jäivät ihmiseen ja siltä osalta ihmiset ovat edelleen Jumalan kuvia. Ennen lankeemusta ihmisellä oli myös moraalinen pyhyys, epäitsekäs rakkaus, omantunnon puhtaus, tahdon vapaus, ymmärryksen kirkkaus, sisäinen ja ulkoinen rauha, totuuden tunteminen. Nämä kaikki syntiinlankeemuksessa kuitenkin turmeltuivat.

Täydellisen Jumalan kuvan näemme kuitenkin vasta Pojassa eli Jeesuksessa Kristuksessa. Tullessaan ensimmäisenä jouluna ihmiseksi Jumalan Poika osoitti ihmisydessään, millainen Isä on olemukseltaan, niiltä persoonallisilta ominaisuuksiltaan, jotka rajallinen ihminen kykenee ymmärtämään. Jeesus tuli ilmoittamaan meille Isän.

Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta kuin ainutsyntyisellä Pojalla on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta. (Joh. 1:14)

Jeesuksen jumalallinen kirkkaus loisti kyllä kirkastusvuorella kolmelle opetuslapselle, mutta syvimmiltään Jumalan kirkkaus loisti Golgatan ristin pimeydessä. Siellä syntisille ihmisille avautuu näköala Jumalan käsittämättömän suuren armon ja rakkauden kirkkauteen, kun Hän antoi oman Poikansa kärsimään meidän syntiemme rangaistuksen sijastamme, jotta mekin pääsisimme osallisiksi Hänen kirkkaudesta. Myös Jeesuksen sanojen sydämet lävistävä totuus paljastaa meille Jumalan pyhyiden. Pelastetuille Sanan totuus tuo ihmeellisen vapauden.

Poika ylläpitää kaikkea

Muistan, miten kenttärovasti Muukkonen sanoi: ”Jokainen meidän terve päivämme on Kristuksen verellä lunastettu.” Hän viittasi siihen, että syntiinlankeemuksen seurauksena sairaus ja kuolema tulivat elämäämme. Syntimme veisivät meidät suoraan kuolemaan, ellemme Jeesuksen verellä lunastettuina saisi elää nyt ajassa Herraa varten. Hän ylläpitää elämäämme.

Luomakuntaa ei vain luotu ja jätetty sitten Jumalan asettamien luonnonlakien heiteltäväksi. Kaikkitietävyydessään ja kaikkivallassaan Herra Jeesus pitää luonnonlait kaiken aikaa voimassa, huolehtii jokaisen atomin ja elektronin liikkeestä, ylläpitää jokaisen solumme elämää juuri niin pitkään kuin Hän tahtoo. Elämässämme ei ole pienintäkään asiaa, joka ei olisi riippuvainen Herran ylläpitävästä voimasta ja armosta. Siksi jokaisen uskovan tulisi jatkuvasti pitää mielessään, että ”*ilman Jeesusta emme voi tehdä mitään*”. (Joh. 15:5)

Puhdistus synneistä

Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa. (3)

Tämän päivän ihminen ei halua kuulla puhuttavan synnistä ja synneistä. Taustalla on sekä kollektiivista syyllisyyttä esimerkiksi niistä 50 000 pienokaisesta, jotka on murhattu äitien kohtuihin. Synnistä puhuminen herättää syyllisyyden tunteita, jotka pilaavat ihmisen ilon ja synnyttävät ahdistusta. Synti ei kuitenkaan häviä sillä, että siitä vaietaan eikä syyllisyys poistu sillä, että se kielletään. Kaikkalainen ahdistus vain lisääntyy, sillä ihmisen ei ole mahdollista vapautua kohtaamatta elämänsä todellisuutta. Synnin varsinainen olemus on selän kääntäminen Jumalalle ja oman itsensä korottamisessa jumalaksi.

Syntejä ei kuitenkaan tarvitse kohdata epätoivoisena, sillä totuuden paljastuttua ilmaantuu myös hyvä sanoma: Jeesus sovitti sinun syntisi Golgatan ristillä.

Paavali avaa meille, miten meidän syntiemme puhdistaminen tapahtui. Alla olevaa lukiessamme on tärkeä pitää mielessä, että kysymys oli juuri meidän synneistämme, jotka Jeesus poisti ristillä:

Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon. Hän tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olemukseltaan sellaiseksi kuin ihminen. Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, aina ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala onkin korottanut hänet korkealle ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että jokaisen polven on notkistuttava Jeesuksen nimeen, niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra. (Fil. 2:6-11)

Vaikka olemme ihan oikeasti syntisiä, meidän syntimme on pyyhitty pois, ei sen tähden, että me tunnustamme ne, vaikka sekin on tarpeen, vaan siksi, että Jeesuksen veri vuosi ja se puhdistaa sydämemme kaikesta synnistä ja vääryydestä.

Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä....Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. (1. Joh. 1:7,9)

Poika Isän oikealla puolella

...hän on istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa. (3)

Heprealaiskirjettä on sanottu viidenneksi evankeliumiksi. Kun Uuden testamentin neljä evankeliumia kertovat, miten Jeesus eli maan päällä ja toimitti puhdistuksen synneistämme ja valmisti meillekin tien Isän kirkkauteen haudan ja ylösnousemuksen ja taivaan kirkkauteen nousemisen kautta, Heprealaiskirje kertoo, mitä Jeesus nyt tekee taivaassa Isän oikealla puolella. Isän oikea puoli tarkoittaa Jumalan hallintavaltaa. Kirje kuvaa meille siis, millaista hallintaa Herra harjoittaa nyt erityisesti myös omiinsa nähden. Tiivistetysti sitä kuvaa seuraava jae:

Se toivo on meille kuin sielun ankkuri, varma ja luja, ja se ulottuu esiripun sisäpuolelle asti. Sinne Jeesus meni edelläjuoksijana meidän puolestamme, kun hän oli tullut ylipapiksi ikuisiksi ajoiksi, Melkisedekin järjestyksen mukaan. (Hepr. 6:19-20)

Jeesuksellekin aika nyt Isän oikealla puolelle on odotusvaihe. Kun Jeesus nousi taivaaseen Isän oikealle puolelle, Isä sanoi Hänelle:

"Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi?" (Hepr. 1:13)

Ennen ristiinnaulitsemista Jeesus kuvasi kuulustelussaan ylipappien edessä, miten tuo odotusaika tulisi päättymään:

Niin ylipappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika." Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä." (Matt. 26:63-64)

Mekin saamme suunnata odottavan mielemme Jeesuksen paluuseen, mutta siihen asti Heprealaiskirje rohkaisee meitä vaeltamaan uskossa silmät suunnattuna Isän oikealla puolella istuvaan Vapahtajaamme ja kuuntelemaan, mitä Hänellä on juuri meille sanottavaa nykyisessä elämän tilanteessamme.

Daikichin tarina

Rouva Sayo Daikichi sai löytää Jeesuksen sairastuttuaan vatsasyöpään vuonna 1982. Taivaan kirkkauteen hän pääsi 41-vuotiaana.

Ensi kerran tapasin hänet keväällä 1982 Tokushiman keskussairaалassa pari kolme viikkoa ensimmäisen syöpäleikkauksen jälkeen. Hänen veljensä vaimo oli silloisen seurakuntamme jäsen ja oli puhunut minulle hänestä. Lääkärit olivat kertoneet silloiseen japanilaiseen tapaan vain omaisille sairauden laadun ja sen, että syöpä oli levinnyt jo niin pahasti, että hänellä olisi korkeintaan vuosi elinaikaa. Tiesin sen ja odottaessani sairaalan aulassa hänen tuloaan mietin kuumeisesti, mitä minun pitäisi hänelle puhua. Tiesin, että hän ei ollut kristitty eikä käynyt juuri koskaan kirkossa.

Kun hän astui luokseni, hämmästyin, sillä hän kertoi minulle kohdanneensa Jeesuksen Kristuksen. Veljensä vaimon kehotuksesta hän oli vuotta aikaisemmin pannut ainoan lapsensa kristilliseen lastentarhaan, vaikka hän itse ei kirkossa käynytkään. Edellisenä jouluna tytär oli joutunut joulunäytelmässä esittämään enkelin osaa. Hänen vuorosananansa kuuluivat:

"Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." (Luuk. 2:10-12)

Äiti harjoitutti sanoja niin usein, niin että hänkin oppi ne ulkoa. Näytelmä meni mukavasti ja asia unohtui, kunnes hänen kuntonsa alkoi horjua muutama kuukausi myöhemmin ja hän joutui tutkimuksiin ja lopulta lääkärit päättivät, että on suoritettava leikkaus. Leikkausta edeltävänä iltana hänen sydäntään ahdisti pelko ja levot-

tomuus. Mutta yllättäen ulkoa opittu jouluevankeliumi muistui hänen mieleensä ja sanoin kuvaamattomalla voimalla Jumalan Henki vakuutti hänelle: "Älä pelkää". Yli ymmärryksen käyvä Jumalan rauha täytti hänen sydämensä. Hän tajusi, että hän oli kohdannut Jeesuksen.

Runsaan kuukauden kuluttua hän pääsi sairaalasta ja alkoi innokkaasti käydä kirkossa, aloitti kasteopetuksen. Hänet kastettiin seuraavana jouluna. Joka kerta tavatessamme keskustelimme taivaasta ja Herran valmistamasta lopullisesta pelastumisesta ruumiin ylösnousemuksessa.

Neljä vuotta kului ja sitten syöpä uusiutui. Hänelle suoritettiin toinen leikkaus. Hän alkoi tekemään käytännöllisiä valmisteluja kuolemansa varalta. Hän laati testamentin, jossa hän toivoi, että hänen miehensä ja tyttärensäkin tulisivat pelastuksesta osallisiksi ja samaan taivaaseen kuin hänkin.

Puolivuotta kului ja hän joutui kolmannen kerran sairaalaan. Nyt todettiin, että sairaus oli levinnyt jo niin laajalle, että korkeintaan viikko tai pari olisi elinaikaa jäljellä. Oltiin loppu suoralla.

Ensimmäinen viikko sujui aivan hämmästyttävän sydämen rauhan vallitessa. Kun syöpäosaston monet potilaat rukoilivat epätoivoissaan epäjumalia, hänellä oli rauha. Mutta kun toinen viikko alkoi, tapahtuikin romahdus. Usko alkoi horjua, piinallisia kysymyksiä nousi esiin, ja joitakin selvittämättömiä asioita jälkeen jäävien ihmisten kanssa pulpahti esiin. Sielunvihollinen teki viimeisen rajun hyökkäyksen Jeesuksen omaa vastaan viimeisissä kiusauksissa.

Kolme päivää hän oli tajuttomana ja hetkeksi hänen sydämensäkin pysähtyi, mutta hänet saatiin elvytetyksi uudelleen eloon. Tuona aikana hän kuitenkin alkoi yllättäen laulaa kovalla äänellä ylistystä Herralle. Hän palasi sitten tajuihinsa, ja kertoi, että Herra oli näyttänyt hänelle taivaan. Hän kertoi myös miten sanoin kuvaamattoman todellinen ja ihmeellinen taivas oli. Kaikki epäilyt haihtuivat ja rauha palasi hänen sydämeensä. Kun kaikki näytti romahtavan, Jumala näytti hänelle taivaan.

Hän sai vielä noin puolen vuoden jatkoajan ja kaksi viikkoa ennen hänen kuolemaansa hänen miehensä ja tyttärensä kastettiin hänen potilashuoneessaan. (1987)

Entä sinä?

Tunnetko sinä jo sen Jeesuksen Kristuksen, joka on Isän tahdon mukaan sinut luonut ja joka hetki ylläpitää sinun elämäsi? Ellet vielä ole kohdannut Häntä henkilökohtaisesti, kutsun sinut lukemaan Raamattua siten, että selvität itsellesi, kuka Jumalan sanassa puhuu ja millainen puhuja on. Kutsun sinua sitten myös ottamaan vastaan sen sanan, jonka Jumala Raamatussa omalletunnollesi puhuu. Suostu Sanan puhutteluun, taivuta sydämesi tunnustamaan sen, että olet kulkenut selkä Herralle käännettynä, käänny Hänen puoleensa ja rukoillen pyydä anteeksi kaikkea pahuttasi. Pyydä Jeesusta tulemaan elämäsi Herraksi. Hän tulee mielellään, sillä Hän rakastaa sinua ja haluaa antaa sinulle uuden elämän. Hän on nimittäin kantanut jo sinun kaikkien syntiesi taakan Golgatan ristille ja haluaa armahtaa sinua.

Jos tunnet jo Jeesuksen, tutki sanasta entistäkin syvemmin, millainen Hän on ja anna Hänen puheensa osua yhä uudelleen sydämeesi. Hänen sanoissaan on voima uudistaa ja pyhittää sinua. Hän haluaa puhua sinulle ja odottaa, että sinäkin jaat koko sydämesi Hänen kanssaan.